

OFFICIA PROPRIA
ARCHIDIECESIS FRIBURGENSIS

PARS ÆSTIVA

FESTA JUNII

Die 5 Junii

S. Bonifatii **Episcopi et
Martyris Duplex II classis**

Omnia ut in Communi unius Martyris, præter ea, quæ in Breviario hac die habentur propria.

In I Vesperis fit Commemoratio præcedentis.

In I Nocturno Lectiones A Miléto.

In II Vesperis fit Commemoratio sequentis.

FESTA JULII

Die 4 Julii

S. Udalrici **Episcopi et
Confessoris Duplex**

Û. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **Ŕ.** Stulam glóriæ ín-

duit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

DEUS, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsistimus: concéde propítius; ut, intercessióne beáti Udalrici Confessoris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Dum esset Summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Û. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **Ŕ.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

DEUS, qui beátum Leónem Pontíficem sanctórum

tuórum méritis coæquásti: concéde propítius; ut, qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exépla. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio Octavæ Ss. Petri et Pauli Apostolorum:

Ant. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

Ÿ. Constitúes eos príncipes super omnem terram. R̄. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Oratio

DEUS, qui hodiérnam diem Apóstolorum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum; per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

DALRÍCUS, excélsa prosápia Alamannórum patre Hupáldo, cómite de Díllingen et Khyburg, et matre Thietbúrga natus, puer mónachis sancti Galli tráditur educán-

us. Ibi stúdio litterrárum et virtútum zelo, præsertim castimóniæ, ádeo excélluit, ut coævi „sánctulum“ illum jam abínde coéperint vocitáre. In pátriam revérsus, cognáto suo Adalberóni, epíscopo Augustáno, fidéliter desérviit et post ejus mortem bonórum suórum patrimoniálium per quatuórdecim fere annos curam gessit. Mórtuo Hiltíno, Adalberónis successóre, Udalricus ab Henríco primo rege epíscopus ecclésiæ Augustánæ præficitur.

R̄. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. Ÿ. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

FACTUS ígitur epíscopus, totum se contemplatióni dedit et sacrae lectiáni: ínterim nihilóminus, ut pastor bonus, summa cura ac sollicitúdi-ne óvibus suis invigilábat. Quas, tum sæpius visitádo, tum quibúsvís ingruéntibus perículis confirmádo, ádeo numquam deséruiit, ut irrumpén-

tibus aliquándo Húngaris fórtiter resisténdo precésque férvidas ad Deum ex ánimo fundéndo cives suos e summo discrímine feliciter liberáret.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

COMPONÉNDIS discídiis et inimícis reconciliándis óperam semper navávit egrégiam; Otónem Césarem et Liudólphum ejus filium, gravíssimis inter se dissidéntes ódiis, reconciliávit. Páuperes quotidie mensæ suæ adhibébat convívas. Abstinéntia fuit admirábili; in oratióne étiam ad multam sæpe noctem assíduus, lecto plúmeo numquam est usus. Longum est commemoráre, quam multa ædificárit templa, quántaque per eum Deus contúlerit dona. Atque in his piis stúdiis ac labóribus per quinquagínta annos episcopátus múnere digne et sancte functus óbiit quinto

Nonas Júlias, anno Incarnatiónis Dominicæ nongentésimo septuagésimo tértio. Vigínti annis post a sýnodo Lateranénsi, præsidénte Joáinne Papa quintodécimo, inter Sanctos relátus est, quæ fuit prima omníno inter omnes canonizatiónes solémnes. Hujus reliquiæ Augústæ Vindelicórum in ecclésia sanctæ Afræ, póstea ejus nómine nuncupáta, religiosíssime servátur, ubi gloriósa ejus mérita miráculis corúsant.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **℣.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Homo péregre, de Communi Confessoris Pontificis 1 loco.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti

fidélis, supra multa te contítuam, dicit Dóminus.

Oratio

DEUS, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut, intercessióne beáti Udalríci Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Et fit Com. Octavæ:

Ant. Gloriósi Príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

Ÿ. In omnem terram exívit sonus eórum. **Ŕ.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio

DEUS, qui hodiérnam diem Apostolorum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum; per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit

eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Ÿ. Justum et **Oratio** Deus, qui cónspicis, **ut supra.**

Deinde Com. Octavæ:

Ant. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

Ÿ. Constitues eos príncipes super omnem terram. **Ŕ.** Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Oratio Deus, qui hodiérnam, **ut supra.**

Die 8 Julii

Ss. Kiliani Ep. et Sociorum

Martyrum Duplex

Ÿ. Lætámini in Dómino et exultáte, justí. **Ŕ.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

Oratio

DEUS, qui sanctórum Mártyrum Kiliáni et Sociórum ejus méntibus in passióne con-

stántiam inspirásti: concéde propítius; ut sicut illi devictis persecutóribus a te coronári meruerunt, ita nos eórum interventióne tua semper protectióne lætémur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei, divínæ veritátis præcónio gloriósi: linguæ eórum claves cæli factæ sunt.

Ÿ. Sacerdótes tui induántur justítiam. *Ŕ.* Et sancti tui exsúltent.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui Slavóniæ gentes per beátos Confessóres tuos atque Pontífices Cyrillum et Methódium ad agnitióem tui nóminis veníre tribuísti: præsta; ut, quorum festivitáte gloriámur, eórum consórtio copulémur. (Per Dóminum.)

Deinde Com. S. Elisabeth Reginæ, Viduæ:

Ant. Et nunc, reges, intelligite: erudímini, qui judicátis terram.

Ÿ. Ora pro nobis, beáta Elisabeth. *Ŕ.* Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Oratio

CLEMENTÍSSIME Deus, qui beátam Elisabeth regínam, inter céteras egregias dotes, bélici furóris sedándi prærogativa decorásti: da nobis ejus intercessióne post mortális vitæ, quam suppliciter pétimus, pacem, ad æténa gáudia perveníre. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

KILIÁNUS ex Scótiá nobílibus paréntibus ortus contéptis hujus mundi illécebris, ad monastérium, tamquam salutis portum tutíssimum, confúgit, in quo assídus jejúniis, vigíliis et précibus, ac rerum divinárum contemplatióne máximam nóminis celebritátem ac sanctitátis laudem consecútus, et a frátribus monastérii régimen assúmere coáctus, accítis quibúsdam sóciis inde discéssit, ac Herbípolim, Francóniæ urbem, pervénit, ibíque ignótus inter incredulæ gentis feritátem aliquámdiu vitam egit, parátus pro illíus salute Christíque glória

sánguinem fúndere. Proféctus póstea Romam, accépta a Summo Pontífice prædicánda licéntia, ad ducem Herbipolénsem, Gisbértum nómine, revértitur episcopáli auctus dignitáte, eum ad fidem christíanam prædicatióne sua convértit, et cum multis áliis ipsi subjéctis baptizávit.

R̄. Sancti tui, Dómine mirá-
bile consecúti sunt iter, serviéntes
præceptis tuis, ut inveniréntur il-
læsi in aquis válidis: * Terra ap-
páruit árida: et in Mari Rubro via
sine impediménto. **V̄.** Quóniam
percússit petram, et fluxérunt
aquæ, et torréntes inundavérunt.
Terra.

Lectio v

VIDENS autem vir sanctus
ducem, quantúmvis in fide
instrúctus esset, periclitári tamen
salúte, quod germáni sui uxórem
Geylánam martimónio sibi cop-
ulátam contra evangélicæ legis
doctrínam retinéret, blando col-
lóquio familiárius admónito pre-
suásit, ut eam a toro separátam
dimíttre cogitáret. Hæc cum
ad aures ímpiæ mulieris per-
venissent, furóre succénsa Kil-

iáni necem die noctúque pertrác-
tans, ei insídias paráre cœpit,
quas ille cognóscens, cum sóciis
Colománo presbýtero, et Tot-
nánano diácono oratióne et je-
júnio vacáre non désiit.

R̄. Vérbera carníficum non
timuérunt sancti Dei, moriéntes
pro Christi nómine: * Ut herédes
fierent in domo Dómini. **V̄.**
Tradidérunt córpora sua propter
Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vi

CUM ígitur diu optátum
martýrii diem aláriter ex-
pectárent, irruéntibus dum diví-
nas laudes perágerent sicáriis ad
hoc destinátis, ímpio gládio tru-
cidáti sunt; córpora eórum mox in
eódem loco cum Pontificálibus in-
duméntis et sacris libris et cruce,
ne quis posset indícium necis de-
prehéndere, defóssa sunt. Unde
Geylána a dæmónio vexáta ad
ætéras pœnas ivit, unus lictórum
in furórem versus se déntibus
laniávit, alter a dæmone in rá-
biem actus gládio se perémit. Ejus
ac sociórum córpora póstmodum
crebérissimis coruscántia mirá-

culis a sanctis Bonifátio archiepíscopo et Burchárdo ejus loci epíscopo, consílio et præcépto sancti Zachariæ Papæ, anno Dómini septingentésimo quinquagésimo de túmulo, quo indecénter pósita fúerant, subleváta sunt, et púplico cúltui honorífice exhibíta.

℞. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ✠. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiescent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno Homilia in Ev. Cum audiéritis prælia, de Communi plurimorum Mm. 1 loco.

Pro S. Elisabeth:

Lectio ix

ELISABETH Aragóniæ régibus orta est anno Christi milésimo ducentésimo septuagésimo primo. Natális eius lætítia perniciosas avi patrísque dissensiónes in concórdiam convértit, ex quo statim pátuít, quam

felix regum regnorúmque esset futúra pacátrix. In castigándo córpore, in précibus assídue recitándis, in caritátis opéribus exercéndis admirábilis fuit. Dionýsio Lusitániæ regi in matrimónium trá dita, non minórem excoléndis virtútibus quam líberis educándis óperam dabat, viro placére studens, sed magis Deo. Monastéria, collégia et templa non modo extrúxit, sed étiam magnífice dotávit. In regum discórdiis componéndis admirábilis fuit, in privátis publicisque mortálium sublevándis calamitátibus indeféssa et miráculis clara. Defúncto rege Dionýsio, cum hábitum Seráphici órdis induísset, quidquid sibi carum aut pretiósum supéerat, pro regis ánima templo Compostelláno obtulit, et in sacros ac pios usus convértit. Dénique reges duos, filium et génerum, pacificátúra, morbo ex itinere contrácto, a Vírgine Déipara visitáta, sanctíssime óbiit. Eam, miráculis claram, Urbánus octávus inter Sanctos adscrípsit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.

Ř. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus meliôres estis vos.

Oratio

DEUS, qui sanctórum Mártyrum Kiliáni et Sociórum ejus méntibus in passióne constántiam inspirásti: concéde propítius; ut sicut illi devíctis persecutóribus a te coronári meruérunt, ita nos eórum interventióne tua semper protectióne lætémur. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Elisabeth:

Ant. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli tui.

Ÿ. Méritis et précibus beátæ Elisabeth. Ř. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo.

Oratio

CLEMENTÍSSIME Deus, qui beátam Elisabeth regínam, inter céteras egregias dotes, bélici furóris sedándi prærogativa decorásti: da nobis ejus interces-

síone post mortális vitæ, quam suppliciter pétimus, pacem, ad æténa gáudia pervenire. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.

Ř. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

Et fit Com. S. Elisabeth:

Ant. Elisabeth pacis et pátriæ mater, in cælo triúmphans, dona nobis pacem.

Ÿ. Ora pro nobis, beáta Elisabeth. Ř. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio Clementíssime, ut supra.

Die 11 Julii

S. Udalrici Monachi

Confessoris Semiduplex

(m. t. v.)

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. Ř. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum

* viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEUS, qui nos ádmones, exém-
plo beáti Udalrici temporália despícere et ad ætérna festináre: da fámulis tuis; ut, quæ tibi plácita cognóvimus, ipso pro nobis intercedénte, implére valeámus. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Gaudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

☩. Exsultábunt sancti in glória.

℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentíamus. (Per Dóminum.)

Deinde Com. S. Pii I Papæ et Mart.:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

☩. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℞. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

INFIRMITÁTEM nostram réspice, Omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Pii Mártyris tui atque Pontificis intercésio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

UDALRÍCUS ex illústri Bojariórum gente, patre Bernólдо, Henrico tertio Imperatóri acceptíssimo, Ratisbónæ natus, in liberálibus stúdiis et disciplínis sédulo fuit institútus. Adolescéntior factus et aulam Imperatóris ingrèssus, virtútum ómnium exémplar céteris áulicis se præbuit. Mox a pátruo Frisingénsi epíscopo ab aula evocátus, clericáli militiæ adscríptus et diáconus factus, ob spectátam morum integritátem Frisingénsi ecclésiæ præpósitus est renuntiátus. Sed non ita multo

post, desidério sacra Palæstínæ loca viséndi incénsus, longíssimam illam peregrinatióem non sine magnis labóribus vitæque discrimine suscepit perfecítque. Ratisbónam revérsus, de solitária vita capessénda construendóque monastério cogitare cœpit; sed fama permótus sancti Hugónis abbátis Cluniacénsis, suis bonis máxima ex parte paupéribus distribútis, salutatisque Apostolorum limínibus Cluniacum proféctus est, ut se illi in monástica vita instituéndum tráderet.

R̄. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum:

* Et dedit illi claritátem ætérrnam.

V̄. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

AB Hugóne in monastérium admíssus, statim virtútibus ómnibus, imprímis christiána ánimí demissióe, ádeo inclaréscere cœpit, ut paulo post Hugo eúndem ad sacerdotíum promovéndum curáverit, sibi a sacris

et a consiliis esse volúerit, ac monachórum confessióibus excipiéndis præfécerit. Hoc múnere admirábili prudéntia, comitáte et caritáte defungebátur. Sævíssimas carnis tentatióes mira fortitúdine devicit, illátas sibi injúrias patientíssime tulit. Marciníacum, ut sacris virgínibus præsesset, missus, óculi dolóre corréptus, Cluniacum revérti coáctus est; sed prístinæ incolúmitáti restitútus, Hugónis jussu primo monastérium in monte Rótgeri a fundaméntis exstrúxit, mox Gruningénse monastérium, jam pridem in Brisgóvia fundátum, regéndum suscepit. Verum in hoc monastério non diu súbstitit Udalricus, quod illud laicórum frequéntiæ nímium patére cérneret: quare in locum magis remótum, Cella dictum, in Silva nigra monastérium tránstulit. Hujus monastérii ecclésiám in honórem Apostolorum Perti et Pauli étiam ædificávit, áltero in Bollschwílénsi pago pro sacris virgínibus exstrúcto ascetério.

R̄. Amávit eum Dóminus, et

ornávit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** In-
duít eum Dóminus lorícam fidei,
et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Mónachos sanctíssimis
légibus atque institútis regé-
bat, sed præsertim abstinéntia,
vigíliis, júgibus lácrimis con-
tinénti ferventíssimáque oratióne
et aliárum virtútum exercitatióne
ad pietátem excitábat: quare
breui ejúsdem sanctimóniæ fama
lóngius latiúsque diffúsa est. Ad
Guliélmum étiam abbátem Hir-
saugiénssem divértit, ab eodémque
hospítio recéptus, ejus rogátu de
consuetudinibus Cluniacénsibus
libros mira sapiéntia et pietáte
refértos conscrípsit. Dénique
virtútibus et miráculis clarus, cum
oculórum usum pénitus amisísset,
eámque calamitátem biénnio ín-
tegro æquíssimo ánimo pertulís-
set, in extrémum incidit morbum,
atque ad ea verba: Sancti per
fidem vicérunt regna, quæ sibi
ánimam agénti jússerat recitári,
spíritum Deo réddidit in eódem
monastério sanctórum Petri et

Pauli, ubi ejus sacrum corpus
cónditum fuit, et quod deínde a
sancto Udalríco nomen accépit.

Ŕ. Iste homo perfécit ómnia quæ
locútus est ei Deus, et dixit ad
eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me
ex ómnibus géntibus. **Ÿ.** Iste est,
qui contépsit vitam mundi, et
pervénit ad cæléstia regna. **Quia.**
Glóri Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangel.
Sint lumbi, de Communi Conf. non
Pont. 1 loco.

Pro S. Pio I:

Lectio ix

PIUS, hujus nóminis primus,
Aquilejénsis, Ruffini filius, ex
presbytero sanctæ Romanæ Ec-
clésiæ Summus Pontifex créa-
tus est, Antonino Pio et Marco
Aurelio imperatóribus augustis.
Quinque ordinatió nibus, mense
Decembri, episcopos duódecim,
octódecim presbyteros creávit.
Exstant nonnulla ab eo præcláre
instituta, præsertim ut Resurréc-
tio Dómini nonnisi die Dominico
celebrarétur. Pudentis domum
in ecclésiám mutávit, eamque ob

præstantiam supra ceteros titulos, útpote Romani Pontificis mansiónem, título Pastoris dicávit; et in qua sæpe rem sacram fecit, et multos ad fidem conversos baptizávit ac in fidelium númerum adscripsit. Dum vero boni pastoris munus obiret, fuso pro suis ovibus et summo pastore Christo ságuine, martyrio coronátus est quinto Idus Julii, ac sepúltus in Vaticano.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̄. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEUS, qui nos ádmones, exémplo beáti Udalrici temporália despícere et ad ætérna festináre: da fámulis tuis; ut, quæ tibi plácita cognóvimus, ipso pro nobis intercedénte, implére valeámus. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Pii I:

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Ÿ. Justus ut palma florébit.

R̄. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

INFIRMITÁTEM nostram réspice, Omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Pii Mártyris tui atque Pontificis intercessio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Com. præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna triúmphans, divítias cælo cóndidit ore manu.

Ÿ. Justum dedúxit. et Oratio Deus, qui nos, ut supra.

Deinde Com. Ss. Naboris et Felicis Mm.:

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

Ÿ. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. R̄. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, Dómine: ut, sicut nos sanctórum Mártyrum tuórum Náboris et Felícis natalícia celebránda non déserunt; ita júgiter suffrágiis comiténtur. Per Dóminum.

Die 15 Julii

S. Henrici **Imperatoris,**
Confessoris Duplex majus
(m. t. v.)

Omnia ut in Breviario eadem die,
præter ritum.

In I Vesperis fit Com. præcedentis

In II Vesperis fit Com. sequentis

DIE 24 JULII

Beati Bernardi Marchionis Baden., Confessoris **In Magno**
Ducatu Baden.: Patroni principalis

DUPLEX I CLASSIS (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequentia.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **Ř.** Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEUS, qui beátum Bernárdum Confessórem tuum æternitátis láurea decorásti: concéde propítius; ut, qui commemoratió-

nis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectiones Beátus vir, de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

BERNÁRDUS, in Margraviátu Badénsi natus, paréntes hábit Jacóbum primum, marchiónem Badensem, et Catharínam, Cároli

ducis Lotharíngiæ filiam, quorum ópera sanctisque institútis eruditus, jam a ténera ætáte Deum timére dídicit, eíque religiónis áctibus famulári. Jacóbo vita functo ditiónum régimen suscepit, quod munus dignitatémque sic sustínuit, ut illíus quique prudéntiam, æquitátem ac justítiam celebrárent. Sed cum virginiátem serváre ánimo statuísset, Magdalénæ, Cároli séptimi Galliárum regis filíæ, præclaríssimas núptias recusávit subjectæque sibi ditiónis régimen Cárolo fratri sponte cessit, ut a terrénis curis solútus, libérius Deo divínisque rebus vacáret.

Ṛ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum:

* Et dedit illi claritátem ætérnam.

Ṛ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

IN cæléstium meditatióne assíduus, brevi christiánam perfectiónem adéptus est; suóque exémplo monstrávit, in ipso étiam aulæ splendóre sólida excelléntis

virtútis jaci posse fundaménta. Sui rerúmque terrenárum contéptor, humilitátem, modéstiam et castitátem appríme cóluit. Corpus vero jejúniis, vigíliis aliisque pœnárum genéribus veheménter afflíxit: cilício enim utebátur ad carnes hórrido, equínis crínibus intertétto, quo étiam indútus post mortem invéntus fuit. Quotídie Missæ sacrificio devotíssime intéreat, quotídie, priúsqvam cúbitum iret, consciétiæ suæ exomologésin faciébat. Erga Deíparam Vírginem singulári ferebátur pietátis sensu: erga Christi páuperes caritáte afficiebátur máxima, quorum ádeo amans erat, ut ob insígnem commiseratiónem páuperum pater dictus fúerit.

Ṛ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ṛ.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et.

Lectio vi

CATHÓLICÆ religiónis propagándæ stúdio incénsus ad Friderícum tértium se cóntulit,

ut contra Turcas bellum sacrum indíci posset. Præses cæsáreus per Itáliam ab eo deléctus, et ad Calíxtum tértium ad foedus ineúndum orátor designátus, in Sabáudiam ad Ludovícum ducem perréxit, eúmque sacro bello sociávit. Romam inde proficiscens Montiscalérii in cœnóbio Fratrum minórum conventuálium sancti Francísci spirituálibus exercítiis óperam dare constituit et, cum postrémum diem sibi imminére divínitus intellexisset, sacraméntis ecclésiæ munítus, in hospítio prope dictum cœnóbium, in crucis suavíssimo ampléxu ánimam Deo réddidit, Idibus Júlii, anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo octávo. Ob plúrima miracula, quæ illius mortem jam in die depositionis consecúta sunt, cultu público statim coli cœpit: quem quidem cultum ab immemorábili témpore ad ætátem nostram productum Clemens décimus quartus Pón-tifex máximus rite probávit.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **℣.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi, de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituaui, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEUS, qui beátum Bernárdum Confessórem tuum æternitátis láurea decorásti: concéde propítius; ut, qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exémpia. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit **ut supra.**

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore,

manu.

Et fit Com. sequentis tantum:

Ant. Tradent enim vos in conciliis, et in synagogis suis flagelábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimonium illis, et Géntibus.

Ÿ. In omnem terram exívit sonus eórum. **Ř.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio

ESTO, Dómine, plebi tuæ sanctificátor et custos: ut, Apóstoli tui Jacóbi munita præsídiis, et conversatióne tibi pláceat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum.

Eadem die 24 Julii

In territorio Hohenzollerano:

Beati Bernardi **Marchionis Baden., Confessoris, Patroni minus principalis Duplex majus** (m. t. v.)

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **Ř.** Stulam glóriæ ín-duit eum.

Ad Magnif. Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEUS, qui beátum Bernárdum Confessórem tuum æternitátis láurea decorásti: concéde propítius; ut, qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exépla. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Ÿ. Justus ut palma florébit.

Ř. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

DEUS, fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beáti Apollínaris Sacerdótis tui martýrio consecrásti: tríbue nobis, quæsumus, fámulis tuis; ut, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus ejus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Deinde Com. S. Christinæ Virginis et Martyris:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

INDULGÉNTIAM nobis, quæsumus, Dómine, beáta Christina Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit, et merito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Lectiones II Nocturni, ut supra. 13

In III Nocturno Homilia in Ev. Sint lumbi vestri, de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

Pro Vigilia S. Jacobi Ap.:

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio ix Cap. 15, 12-16

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 27 in Evangelia

UM cuncta sacra elóquia Domínica plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári

mandáto, Dóminus dicit: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis invicem: nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est: et ómnia unum præcéptum sunt? quia quidquid præcípitur, in sola caritáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt: sic multæ virtútes ex una caritáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce caritátis.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEUS, qui beátum Bernárdum Confessórem tuum æternitátis láurea decorásti: concéde propítius; ut, qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exémpula. Per Dóminum.

Et fit Com. Vigiliæ:

Ant. et *Ÿ.* de Feria currenti.

Oratio

DA quæsumus, omnipotens Deus: ut beáti Jacóbi, Apóstoli tui, quam prævenimus, veneránda solémnitas, et devotióne nobis áugeat et salútem.

Deinde Com. S. Christinæ:

Ant. Simile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærenti bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *Ŕ.* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

INDULGÉNTIAM nobis, quæsumus, Dómine, beáta Christína Virgo et Martyr implóret: quæ tibi gráta semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Com. præcedentis:

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Ÿ. Justum dedúxit et Oratio Deus, qui beátum, ut supra.

FESTA AUGUSTI

Die 27 Augusti

S. Gebhardi **Episcopi**
Constantiensis, Confessoris
Duplex

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *Ŕ.* Stulam glóriæ índuit eum.

Oratio

EXÁUDI quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Gebhárdi Confessoris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Josephi Calasanctii Conf.:

Ant. Simlíabo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra

petram.

☩. Justum dedúxit Dóminus per vias recatas. **R̄.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

DEUS, qui per sanctum Ioséphum Confessórem tuum, ad erudiéndam spírítu intellegéntiæ ac pietátis iuventútem, novum Ecclésiæ tuæ subsidium providére dignátus es: præsta, quæsumus; nos, eius exémplo et intercessióne, ita fácere et docére, ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

GEBHÁRDUS, hoc nómine secúndus Constantiën-sis Epíscopus, Comes Brigantínus, paréntes hábuit Uttónem et Thietbúrgam, ex præclaríssimo Alamannórum génere procreátus; puerítiam líteris grammaticálibus addiscéndis consúmpsit; adolésens, mirum est, quanta ánimi puritáte atque innocéntia lúbricam illam ætátem transégerit; apud cives eam pro-

bitátis integritátisque opinióem adéptus est, ut Gaminólpho Constantiënsi Antístite, qui sancto Conrado succésserat, ex hac vita subláto, summo ómnium consénsu atque lætítia, anno incarnatiónis Domínicæ nongentésimo octogésimo, Ottónis secúndi octávo, epíscopus creatus sit.

R̄. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

☩. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

FACTUS epíscopus, humilitátem, castitátem aliásque virtútes perpétuo diléxit: Cathólicam fidem et disciplínam ecclesiásticam acérrime deféndit: satis amplum ac lautum patrimónium, quod ei pii paréntes reliquerant, paupéribus distribuit, illud Dómini secum ánimo volvens: Si vis perféctus esse, vade et vende ómnia, quæ habes, et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælis. Monastérium beáti Gregórii Papæ nómine, anno

post Christum natum nongentesimo octogésimo tertio, magnificentissime extruxit. Collegium præterea monachorum, qui diu noctuque Deo deservirent, instituit, quod multis prædiis attributis locupletavit, ac munèribus amplissimis exornavit.

R. Pòsui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

BEátus itaque vir, Ecclésiám sibi commissam cum sexdecim annos sanctissime administrasset, tandem Dei benignitate, datis præclaris sanctitatis suæ testimoniis, cumulatús méritis quíevit in Dómino, sexto Kaléndas Septémbris, anno a Vírginis partu nongentesimo nonagesimo sexto. Incredibile quidem dictu est, quantum mortuus apud omnes sui desiderium reliquerit. Ejus corpus honorífico sepúlchro tráditum est.

R. Iste est, qui ante Deum mag-

nas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est:

* Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Ipse.** **Gloría Patri.** **Ipse.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi

Comment. in Matth. can. 26 in fine

IT ignorántiam illam diéi ómnibus tácti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptorum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervigilem, et cór-

porum nostrorum dómibus insidiántem: ut ea, incuriósus nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio viii

Can. 27

QUISNAM est fidélis servus et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli principibus, id est, episcopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudentem, præpósitum familiæ significat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si

doctrínæ opportunitáte et veritáte infirma confirmet, disrúpta consolidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ familiæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur: glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et villicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Ÿ.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Pro S. Josepho Calasactio:

Lectio ix

IOSÉPHUS Calasáctius, Petráltæ in Aragónia natus, adhuc párvulus æquáles ad se convocátos mystériis fidei et sacris præcibus erudiébat. Sacérdos ex voto factus, summa vitæ asperitáte, vigíliis et ieiúniis corpus affligens,

in oratióne et rerum cælestium contemplatióne dies noctésque versabátur. Cum divínitus accepisset, se ad informándos intellegéntiæ ac pietátis spírítu adoléscentes præcípue páuperes, destinári; órđinem Clericórum regulárium páuperum Matris Dei scholárum piárum fundávit, qui peculiárem curam de púeris erudiéndis ex próprio institúto profiteréntur. Innúmeris própterea labóribus atque ærúmnis invícto ánimo tolerátis, secúndum et nonagésimum annum agens, óbiit in Dómino, octávo kaléndas septémbris, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo octávo.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias recatas. R̄. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

EXÁUDI quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti

Gebhárdi Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absolve peccátis. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Josephi Calasanctii Conf.:

Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R̄. Stolum glóriæ ín-
duidit eum.

Oratio

DEUS, qui per sanctum Ioséphum Confessórem tuum, ad erudiéndam spírítu intellegéntiæ ac pietátis iuventútem, novum Ecclésiæ tuæ subsidiúm providére dignátus es: præsta, quæsumus; nos, eius exémplo et intercessióne, ita fácere et docére, ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis:

Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in

pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Ÿ. Justum dedúxit. **et Oratio**
Exáudi quæsumus, **ut supra.**

Deinde Com. S. Josephi Calasactii:

Ant. Hic vir despiciens mundum
* et terréna, triúmphans, divítias
cælo cóndidit ore, manu.

Ÿ. Os justi meditábitur sapién-
tiam. **Ŕ.** Et lingua ejus loquétur
judícium.

Oratio Deus qui, **ut supra.**

Postea Com. S. Hermetis Mart.:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei
sui certávit usque ad mortem, et
a verbis impiórum non tímuit:

fundátus enim erat supra firmam
petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti
eum, Dómine. **Ŕ.** Et consti-
tuísti eum super ópera mánuum
tuárum.

Oratio

DEUS, qui beátum Hermétem
Mártirem tuum virtúte constán-
tíæ in passióne roborásti: ex
ejus nobis imitatióne tríbue; pro
amóre tuo próspéra mundi de-
spícere, et nulla ejus advérsa
formidáre. Per Dóminum.

